

lægge en Bekendtgørelse i Statstidende samme Virkning.

Til § 9.

Ifølge B. G. B. § 372 kan Skyldneren naar der foreligger Forsinkelse fra Fordringshaverens Side, deponere Ydelsen hos et offentligt Depositionssted, for saa vidt den bestaar i Penge, Værdipapirer eller andre Dokumenter samt Værdisager. Ogsaa i visse andre Tilfælde hjemles en saadan Deposition. Med Hensyn til de anerkendte Depositionssteder er der dernæst givet nærmere Regler i den preussiske „Hinterlegungsordnung“ af 21. April 1913. Medens Depositionens materielle Forudsætninger og Virkninger indtil dansk Rets endelige Ikrafttræden maa bedømmes efter den hidtidige Ret, har man foreslaaet fra Indlemmelsen at erstatte selve Depositionstederne af Nationalbanken i København, der ifølge Bekendtgørelse Nr. 172 af 22. Juni 1908 § 28 er det eneste autoriserede Depositionssted.

Paa Værgens Deposition af Myndlingens Midler finder denne Bestemmelse ikke Anvendelse, jfr. Bemærkningerne til § 1, ligesom den ikke berører Depositioner, som har fundet Sted før Lovens Ikrafttræden.

Til § 10.

Spørgsmaalet om Bevarelsen eller Ophævelsen af det i Sønderjylland nu gældende Grundbogsvæsen har været Genstand for indgaaende Overvejelse i Udvalget. Det maa erkendes, at Grundbogsordningen paa visse Punkter er at foretrække for det danske Tinglæsningsvæsen, medens dette til Gengæld i andre Henseender sikkert er mere formaalstjenligt. En nærmere Undersøgelse og Prøvelse af de to Systemers Fortrin og Mangler i Forhold til hinanden vilde imidlertid kræve omfattende Forarbejder, derunder Undersøgelse af fremmede Retsforfatninger, og man har derfor foreslaaet foreløbig at bevare det hidtidige Grundbogsvæsen. Som Følge heraf har man i § 10 kun optaget Regler, som er nødvendige for at tillempe den nuværende Grundbogsordning til det danske Retsplejesystem. Udvalget anser det dog for ønskeligt, at Arbejdet for en omfattende samlet Revision af Grundbogsvæsenet maa blive taget op, saaledes at der snarest gørligt tilvejebringes en for hele Landet fælles Grundbogsordning.

Medundertegnede N. Cohn ønsker at udtale, at jeg ikke anser den foreslaaede

Opretholdelse af det tyske Grundbogsvæsen ud over Tidspunktet for dansk Rets almindelige Ikrafttræden for tilfredsstillende. Ikke blot er det efter min Mening i sig selv uheldigt, at der paa et saa vigtigt Retsomraade opretholdes en gennemgribende Forskel mellem sønderjydske og dansk Ret, men desuden vil Opretholdelsen i det foreliggende Tilfælde medføre særlige Ulemper for det praktiske Retsliv. Det nuværende Grundbogsvæsen er saa nøje knyttet til den øvrige tyske Tingsret, at en Forbindelse med de danske tingsretlige Regler maa afstedkomme betydelig Forvirring, og man vil saaledes let naa til en Ordning, der hverken frembyder det tyske Systems Klarhed eller det danske Systems større Frihed og Formløshed. Paa den anden Side forekommer Vanskelighederne ved en Sammensmeltning af Grundbogsvæsenet og det danske Tinglæsningsvæsen mig ingenlunde uovervindelige, idet jeg tværtimod mener, at det er muligt at foretage Sammensmeltningen saaledes, at begge Systemers Fortrin bevares. Under Hensyn til de foreliggende Forhold har jeg dog afstaaet fra at fremsætte et særligt Forslag i saa Henseende.

Til den af Udvalget foreslaaede § 10 bemærkes endnu, at man har fundet det nødvendigt sammen med den hidtidige Grundbogsordning at opretholde de dermed i Forbindelse staaende Regler om Stiftelse, Overdragelse og Ophævelse af tinglige Rettigheder over fast Ejendom. Som Følge heraf kan heller ikke den danske Hævdserhvervelse indføres, da den vilde komme i Strid med den ubetingede offentlige Troværdighed, som tillægges Grundbogens Indhold. Derimod har man fundet det ubetænkeligt at indføre de danske Regler om Frihedshævd, idet B. G. B. §§ 1028 og 1090 ogsaa selv paa dette Punkt hjemler Hævd i Strid med Grundbogen. Bestemmelsen i Grundbuchordning § 28, 2det Punktum, hvorefter alle i Grundbogen indførte Pengebeløb skal være udtrykt i Rigmøntfod, har man anset det for rigtigst at ophæve allerede fra Indlemmelsen, saaledes at indførte Beløb fremtidig kan være udtrykt saavel i dansk som i fremmed Mønt.

Til § 11.

Da det hidtidige Grundbogsvæsen i Medfør af § 10 opretholdes ogsaa efter 1. Januar 1922, er det nødvendigt at modificere de danske Regler om Underpant i fast Ejendom paa en saadan Maade,